

VERSLAG VAN HET NAJAARSWEEKEND OP AMELAND 29/9 T/M 1/10 1989

Bert Ripmeester

Voor de eerste keer in mijn leven ben ik naar Ameland geweest. Het was mijn eerste weekend met de vogelwerkgroep. Zowel Ameland als het weekend zijn me goed bevallen.

Lekker weer, hoewel zaterdag wat regen; een mooi eiland (daarover zo iets meer); een lange lijst met vogels, althans in mijn ogen; een riant onderkomen in Buren met een niet zo grote groep (9) mensen en lekker gegeten. Namelijk een flinke bruine bonenpot, klaargemaakt door de koks van de groep.

Voor diegenen die nooit eerder zo'n weekend hebben meegemaakt: het motto is vrijheid blijheid. Wil je er alleen op uit, dat kan (daar hielden we twee mooie lijstjes vogelwaarnemingen van Willem aan over). Wil je je vogelkennis vermeerderen en toetsen, zoals bij mij het geval was, dan sluit je je aan bij de groep of een groepje.

Overigens was er wel een groepsplan dit weekend. Zaterdag "deden" we de westkant van Ameland met als richtpunt de vuurtoren westelijk van Hollum en zondag de oostkant met als einddoel Het Oerd, de Oerderduinen en de Hon. Prachtige natuurterreinen heeft Ameland met een gevarieerde begroeiing aangepast aan de daar heersende omstandigheden.

Van de plaatsjes en de huizen ben ik minder gecharmeerd. Ze zijn weinig karakteristiek en het is een beetje een saaie grijze bedoening, maar ik heb natuurlijk maar een beperkt deel gezien.

De vogels: het hoogtepunt waren de Klapeksters. Ze waren mooi een hele tijd te zien op hun uitkijkpost boven in de tak van een boom of struik of op de paaltjes van een afrastering. Een wonderlijk gevoel gaf dat, nog nooit had ik een Klapekster gezien en dan kon ik er zomaar zo'n weekend enkele uitvoerig bekijken. De Rotganzen waren prachtig van dichtbij te zien. De vele wadvogels vluchtend voor het hoge water naar de polders en met eb weer terugkerend naar het wad. Vluchten Scholeksters met die schitterende opgewonden geluiden. De melodieuze roep van overvliegende Wulpen. Vele zangvogels waaronder de allerkleinsten: Vuurgoudhaantje en Bladkoninkje. De Velduil, wel gezien, maar helaas niet door mij. Enfin, in de vogellijst zoek ieder zijn favoriete soort.

Ameland: een vogeleiland (overigens vol met vogelaars) waard om er een weekend rond te fietsen en met elkaar te genieten van vogels, planten en het waddenlandschap.

In totaal werden er 103 soorten gezien. Op zaterdag over zee bijvoorbeeld een Roodkeelduiker, Zeekoet, 2 Kleine Jagers en tientallen Jan van Genten. Verder 1 juv. Klapekster in de moerassige strook achter de Hollumerduinen en 1 adult omgeving Paardengraf. We zagen IJsgorzen op de waddendijk t.h.v. Ballum, waar ook een Grote Pieper werd waargenomen. We troffen een Boomvalk in de polder bij Hollum en in de Ballumerduinen een familie Roodborsttapuit.

Zondag werd zowel op de begraafplaats te Nes als in het Ballumer bos een Bladkoning aangetroffen. In dat bos zag men ook twee Vuurgoudhaantjes. In het Ballumerduin vloog een Bokje op. Op de Hon, de grote zandplaat aan de oostpunt van het eiland genoten wij van grote troepen spreeuwen en van jagende Bruine- en Blauwe Kiekendieven. Op weg naar de Hon troffen we een vermoeide, maar gave Noordse Stormvogel aan die door Zwarte Kraaien werd gepest. We hebben hem onder de duindorens gezet, om hem enigszins te beschermen, maar of hij ooit weer naar zee is gekomen

